

WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 27 stycznia 2005 r. *

W sprawie C-422/02 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 49 Statutu WE Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 21 listopada 2002 r.,

Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, z siedzibą w Norymberdze (Niemcy), reprezentowana przez K. Adamantopoulou, dikigoros, J. Brantona, solicitor oraz J. Gutiérreza Gisberta, abogado, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona skarżąca,

w której pozostałymi uczestnikami w postępowaniu są:

Rada Unii Europejskiej, reprezentowana przez S. Marquardta, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez adwokata G. Berrischa,

strona pozwana w pierwszej instancji,

* Język postępowania: angielski.

i

Komisja Wspólnot Europejskich, reprezentowana przez T. Scharfa oraz S. Meany, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

interwenient w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas (sprawozdawca) i S. von Bahr, sędziowie,

rzecznik generalny: F. G. Jacobs,

sekretarz: R. Grass,

uwzględniając procedurę pisemną,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2004 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH (zwana dalej „Chemi-Con”) wnosi w odwołaniu o uchylene wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich

z dnia 12 września 2002 r. w sprawie T-89/00 Europe Chemi-Con (Deutschland) przeciwko Radzie, Rec. str. II-3651 (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), na mocy którego oddalono skargę o stwierdzenie nieważności art. 3 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 173/2000 z dnia 24 stycznia 2000 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych dużych aluminiowych kondensatorów elektrolitycznych pochodzących z Japonii, Republiki Korei oraz Tajwanu (Dz.U. L 22, str. 1, zwanego dalej „spornym rozporządzeniem”).

Ramy prawne

Uregulowania wspólnotowe

- 2 Postępowanie antydumpingowe jest regulowane rozporządzeniem Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, str. 1), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 905/98 z dnia 27 kwietnia 1998 r. (Dz.U. L 128, str. 18, zwanym dalej „rozporządzeniem podstawowym”). Zgodnie z jego art. 23 akapit drugi rozporządzenie podstawowe zostało przyjęte z zastrzeżeniem ważności postępowań antydumpingowych wszczętych wcześniej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 3283/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 349, str. 1), które obowiązywało do chwili wejścia w życie wspomnianego rozporządzenia podstawowego.
- 3 Artykuł 5 rozporządzenia podstawowego reguluje wszczęcie pierwotnego dochodzenia, mającego na celu ustalenie występowania, stopnia i skutków dumpingu zarzucanego w skardze.

4 Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego brzmi:

„Cło tymczasowe można zastosować, jeżeli postępowanie zostało wszczęte zgodnie z art. 5, opinia publiczna została o tym powiadomiona, zainteresowanym stronom odpowiednio umożliwiono przekazanie informacji i przedstawienie komentarzy zgodnie z art. 5 ust. 10, tymczasowo potwierdzono dumping i wynikającą z niego szkodę dla przemysłu wspólnotowego, zaś interes Wspólnoty wymaga interwencji w celu zapobieżenia tej szkodzie. Cła tymczasowe wprowadza się nie wcześniej niż 60 dni od wszczęcia postępowania, ale nie później niż dziewięć miesięcy po jego wszczęciu”.

5 Artykuł 7 ust. 7 wspomnianego rozporządzenia przewiduje:

„Cło tymczasowe może zostać nałożone na okres sześciu miesięcy, a następnie przedłużone o kolejne trzy miesiące lub od razu nałożone na dziewięć miesięcy. Jednakże może ono zostać przedłużone lub nałożone na dziewięć miesięcy, w przypadku gdy eksporterzy reprezentujący znaczny udział procentowy handlu wystąpią z takim wnioskiem lub nie zgłoszą sprzeciwu po otrzymaniu zawiadomienia od Komisji”.

6 Artykuł 9 ust. 4 i 5 rozporządzenia podstawowego brzmi następująco:

„4. Jeżeli ostatecznie ustalone fakty wykazują istnienie dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz interes Wspólnoty wymaga interwencji zgodnie z art. 21, [...] Rada, stanowiąc zwykłą większością głosów, na wniosek Komisji i po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, nakłada ostateczne cło antydumpingowe. W przypadku

obowiązywania cła tymczasowego Radzie przedkłada się propozycję działań ostatecznych, nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tej opłaty. Kwota cła antydumpingowego nie przekracza stwierdzonego marginesu dumpingu, ale powinna być niższa od tego marginesu, jeżeli mniejsze cło spowoduje usunięcie szkody dla przemysłu wspólnotowego.

5. Cło antydumpingowe nakłada się w odpowiedniej wysokości w każdym przypadku, w sposób niedyskryminujący, na towary przywożone ze wszystkich źródeł po cenach dumpingowych i powodujące szkody, z wyjątkiem przywozu towarów z tych źródeł, których zobowiązania złożone na warunkach niniejszego rozporządzenia zostały zaakceptowane. [...]”.

7 Zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego:

„2. Ostateczny środek antydumpingowy wygasa pięć lat po jego nałożeniu lub pięć lat od daty zamknięcia ostatniej rewizji dumpingu i szkody, chyba że podczas rewizji stwierdzono, że wygaśnięcie doprowadzi do kontynuacji lub powrotu dumpingu i szkody. Taką rewizję wygaśnięcia wszczyna się z inicjatywy Komisji lub na wniosek złożony w imieniu producentów wspólnotowych, a środek pozostaje w mocy do czasu zakończenia rewizji.

Rewizję wygaśnięcia wszczyna się, w przypadku gdy wniosek zawiera wystarczające dowody na to, że usunięcie środków prawdopodobnie doprowadzi do kontynuacji lub powrotu dumpingu i szkody. [...]

[...]

3. Potrzeba trwałego stosowania środków może zostać poddana rewizji, jeżeli jest to zagwarantowane [uzasadnione], z inicjatywy Komisji lub Państwa Członkowskiego, albo pod warunkiem, że upłynął odpowiedni termin co najmniej jednego roku od czasu nałożenia środków ostatecznych, na wniosek eksportera, importera lub producentów wspólnotowych, który to wniosek w dostatecznym stopniu dowodzi potrzeby dokonania tymczasowej rewizji.

Rewizję tymczasową wszczyna się, w przypadku gdy wniosek zawiera wystarczające dowody na to, że dalsze stosowanie środków nie jest już konieczne do wyrównania dumpingu [i/]lub szkody, która nie powinna występować nadal, ani powracać, jeżeli środki zostały usunięte lub zmienione, albo że istniejące środki nie są lub nie są już wystarczające do zapobiegania dumpingowi powodującemu szkody.

[...]”.

Uregulowania międzynarodowe

- 8 Artykuł 9 pkt 9.2 Porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu 1994 (Dz.U. L 336, str. 103, zwanego dalej „kodeksem antydumpingowym z 1994 r.”), które znajduje się w załączniku 1A Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, zatwierdzonego przez art. 1 decyzji Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącej zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej, w odniesieniu do kwestii należących do jej kompetencji, porozumień zawartych w wielostronnych negocjacjach w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336, str. 1) brzmi następująco:

„Jeśli cło antydumpingowe jest nałożone na jakiś produkt, będzie ono pobierane we właściwej wysokości w każdym przypadku, w sposób niedyskryminacyjny, w imporcie tego towaru ze wszystkich źródeł uznanych za stosujące dumping i wyrządzające szkodę, z wyłączeniem importu z tych źródeł, z których przyjęto zobowiązania cenowe w rozumieniu niniejszego Porozumienia. Władze określą dostawcę lub dostawców danych produktów. Jeśli jednak wielu dostawców z jednego kraju jest objętych postępowaniem i jest praktycznie niemożliwe określenie wszystkich dostawców, władze mogą ograniczyć się do określenia kraju dostawcy. Jeśli wielu dostawców z więcej niż jednego kraju jest objętych postępowaniem, władze mogą określić bądź wszystkich dostawców, bądź, gdy to jest praktycznie niemożliwe, wszystkie kraje dostawców”.

Okoliczności faktyczne leżące u podstaw sporu

- 9 Chemi-Con jest w 100% spółką córką Nippon Chemi-Con Inc. (zwanej dalej „NCC”) z siedzibą w Tokio (Japonia). NCC wytwarza duże aluminiowe kondensatory elektrolityczne pewnego rodzaju (zwane dalej „DAKE”). Chemi-Con jest dystrybutorem i wyłącznym importerem wytwarzanych przez NCC DAKE na terytorium Wspólnoty Europejskiej.
- 10 Ze skutkiem od dnia 4 grudnia 1992 r. rozporządzenie Rady (EWG) nr 3482/92 z dnia 30 listopada 1992 r. (Dz.U. L 353, str. 1) nałożyło cło antydumpingowe na przywóz DAKE pochodzących z Japonii na terytorium Wspólnoty, stanowiąc również w przedmiocie ostatecznego pobrania tymczasowego cła antydumpingowego. Ten środek antydumpingowy, zgodnie z art. 11 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego, miał wygasnąć po pięciu latach od nałożenia, a mianowicie w dniu 4 grudnia 1997 r.

- 11 Rozporządzenie Rady (WE) nr 1384/94 z dnia 13 czerwca 1994 r. (Dz.U. L 152, str. 1) nakładało również obowiązujące od dnia 19 czerwca 1994 r. ostateczne cło antydumpingowe na przywóz DAKE pochodzących z Korei i Tajwanu.
- 12 Zawiadomieniem opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* z dnia 3 grudnia 1997 r. (Dz.U. C 365, str. 5) Komisja poinformowała o wszczęciu rewizji środków antydumpingowych stosowanych do przywozu niektórych DAKE pochodzących z Japonii. Cła antydumpingowe od tego przywozu pobierane były przez okres dochodzenia w ramach rewizji zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- 13 Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zdecydowała z urzędu, w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* z dnia 7 kwietnia 1998 r. (Dz.U. C 107, str. 4) o wszczęciu również rewizji tymczasowej środków antydumpingowych stosowanych do przywozu niektórych DAKE pochodzących z Korei i Tajwanu.
- 14 Ponadto zawiadomieniem opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* z dnia 29 listopada 1997 r. (Dz.U. C 363, str. 2) Komisja zdecydowała, na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego, o wszczęciu postępowania antydumpingowego i o wszczęciu dochodzenia w stosunku do pewnych DAKE pochodzących ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii. Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1845/98 z dnia 27 sierpnia 1998 r. (Dz.U. L 240, str. 4) nałożone zostało tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz tych DAKE. Następnie Komisja przedłożyła Radzie projekt nałożenia ostatecznych środków antydumpingowych na ten przywóz. Jednakże Rada nie przyjęła tej propozycji w terminie 15 miesięcy, przewidzianym w art. 6 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

- 15 Z powyższego wynika, że przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii nie stał się przedmiotem środków ostatecznych i że środki tymczasowe, które weszły w życie w dniu 29 sierpnia 1998 r., wygasły w dniu 28 lutego 1999 r. W konsekwencji tymczasowe cła antidumpingowe nigdy nie zostały ostatecznie pobrane.
- 16 W dniu 21 maja 1999 r. Komisja przesłała Chemi-Con notę informacyjną w rozumieniu art. 20 rozporządzenia podstawowego, ujawniającą zasadnicze fakty i względy, na podstawie których zamierzała zaproponować zakończenie rewizji środków antidumpingowych stosowanych do niektórych DAKE pochodzących z Japonii, w związku z tym, że nie nałożono cel ostatecznych na przywóz niektórych DAKE pochodzących ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii.
- 17 Pomiędzy dniem 31 maja a dniem 2 listopada 1999 r. Chemi-Con i Komisja prowadziły ze sobą korespondencję, a także, w dniu 15 czerwca 1999 r. miało miejsce przesłuchanie. Przez cały okres trwania tego postępowania Chemi-Con nalegała, by zakończenie rewizji i, w konsekwencji, postępowania antidumpingowego miało moc wsteczną od dnia 4 grudnia 1997 r., tj. dnia wygaśnięcia cel antidumpingowych nałożonych w 1992 r. na przywóz niektórych DAKE pochodzących z Japonii.
- 18 W drodze spornego rozporządzenia Rada zdecydowała, że ze względu na brak przyjęcia środków w stosunku do DAKE pochodzących ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii nałożenie jakichkolwiek środków antidumpingowych na przywóz niektórych DAKE pochodzących z Japonii, Korei i Tajwanu stanowiłoby dyskryminację.

19 Dyspozycja spornego rozporządzenia brzmi następująco:

„Artykuł 1

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych [DAKE] pochodzących z Japonii zostaje zakończone.

Artykuł 2

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych [DAKE] pochodzących z Korei i Tajwanu zostaje zakończone.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po dniu jego ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 28 lutego 1999 r.” [tłumaczenie nieoficjalne, podobnie jak wszystkie cytaty z tego rozporządzenia poniżej].

20 W motywach spornego rozporządzenia Rada uzasadnia zakończenie postępowania antydumpingowego w sposób następujący:

„(132) Jak wspomniano powyżej w motywie 6, w listopadzie 1997 r. zostało wszczęte kolejne postępowanie dotyczące DAKE pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii, zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego. Dochodzenie Komisji doprowadziło do ostatecznego ustalenia występowania znaczących praktyk dumpingowych i wynikającej z nich znacznej szkody dla przemysłu wspólnotowego. Nie stwierdzono żadnych nadrzędnych względów wskazujących, by nowe środki ostateczne były sprzeczne z interesem Wspólnoty. W konsekwencji Komisja zwróciła się do Rady z propozycją nałożenia ostatecznych środków antydumpingowych na przywóz DAKE pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii. Rada nie przyjęła jednakże propozycji w terminie przewidzianym w rozporządzeniu podstawowym. W związku z tym na przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii nie zostały nałożone środki ostateczne, a środki tymczasowe, które weszły w życie w sierpniu 1998 r., wygasły w dniu 28 lutego 1999 r.

(133) Nowe dochodzenie dotyczące Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii oraz obie niniejsze rewizje zostały przeprowadzone w znacznym zakresie jednocześnie. Jak wskazano powyżej, niniejsze rewizje doprowadziły zasadniczo do tych samych wniosków, co nowe postępowanie dotyczące tych samych towarów pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii. Wnioski te wskazują zasadniczo na zasadność zmiany ostatecznych środków w stosunku do przywozu pochodzącego z Japonii, Republiki Korei i Tajwanu.

Jednakże art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stanowi, że cło antydumpingowe nakłada się w sposób niedyskryminujący na przywożony towar, pochodzący z dowolnego źródła, w stosunku do którego stwierdzono, że jest on przedmiotem dumpingu i powoduje szkodę.

- (134) Dlatego też stwierdzono, że wobec nienałożenia cła w stosunku do Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii, nałożenie w wyniku niniejszego dochodzenia jakichkolwiek środków na przywóz pochodzący z Japonii, Republiki Korei i Tajwanu stanowiłoby dyskryminację w odniesieniu do tych trzech krajów.
- (135) W związku z powyższym, w celu zapewnienia spójnego podejścia i poszanowania zasady niedyskryminacji wyrażonej w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, postępowania dotyczące przywozu DAKE pochodzących z Japonii, Republiki Korei i Tajwanu należy zakończyć bez nałożenia cła antydumpingowego.
- (136) Japoński producent-eksporter podnosi, że postępowanie dotyczące Japonii powinno zostać zakończone z mocą wsteczną od daty otwarcia niniejszej rewizji, czyli w niniejszym przypadku od dnia 3 grudnia 1997 r., ze względu na to, że w okresie trwania rewizji w odniesieniu do Japonii przywóz pochodzący z tego kraju objęty był wciąż środkami i był zatem dyskryminowany względem przywozu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii, od którego cło nie było pobierane.
- (137) Jednakże, jak wskazano powyżej w motywie 132, w okresie pomiędzy grudniem 1997 r. a dniem 28 lutego 1999 r. przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii podlegał dochodzeniu z tego samego tytułu, co przywóz pochodzący z Japonii. Stosowanie w tym okresie środków w stosunku do Japonii, a nie w stosunku do Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii wynikało jedynie z faktu, że postępowanie dotyczące Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii znajdowało się w innym stadium, czyli na etapie pierwotnego dochodzenia w sprawie tych dwóch krajów, podczas gdy odnośnie do Japonii obowiązujące środki zostały nałożone rozporządzeniem (EWG) nr 3482/92. W tych okolicznościach nie doszło do dyskryminacji, ponieważ sytuacja w każdym z postępowań była różna.

(138) Niemniej jednak przyjmuje się, że ze skutkiem od dnia 28 lutego 1999 r., uwzględniając powody przedstawione powyżej w motywach 132–135, przywóz towarów pochodzących z Japonii należy traktować w ten sam sposób, jak przywóz towarów pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii. Dotyczy to również Republiki Korei i Tajwanu. Dochodzenie dotyczące Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii należało zakończyć dnia 28 lutego 1999 r. albo nałożeniem środków, albo zakończeniem postępowania. Ponieważ niniejsze dochodzenie doprowadziło do tych samych wniosków, jak w przypadku Stanów Zjednoczonych Ameryki i Tajlandii, należy zatem je zakończyć w taki sam sposób”.

Przebieg postępowania przed Sądem i zaskarżony wyrok

- 21 Pismem złożonym w Sądzie w dniu 14 kwietnia 2000 r. Chemi-Con wniosła skargę o stwierdzenie nieważności art. 3 akapit drugi spornego rozporządzenia w zakresie, w jakim nie nadaje on mocy wstecznej rozporządzeniu od dnia 4 grudnia 1997 r.
- 22 Postanowieniem z dnia 17 listopada 2000 r. prezes czwartej izby w składzie powiększonym Sądu uwzględnił wniosek Komisji o dopuszczenie jej do sprawy w charakterze interwenienta na poparcie żądań Rady. Rada, wspierana przez Komisję, wniosła o oddalenie skargi głównie ze względu na jej niedopuszczalność, a pomocniczo, ze względu na bezzasadność.
- 23 Zaskarżonym wyrokiem Sąd oddalił skargę.

24 Po stwierdzeniu dopuszczalności skargi Sąd oddalił pierwszy zarzut podniesiony przez Chemi-Con oparty na oczywistym błędzie w ocenie. Stwierdził on, że skarżąca zasadniczo zarzuca Radzie naruszenie prawa dotyczące stosowania w spornym rozporządzeniu zasady równego traktowania, a nie oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego. Sąd stwierdził w pkt 53–59 zaskarżonego wyroku, że wspomniane rozporządzenie w zakresie dotyczącym okresu od dnia 4 grudnia 1997 r. do dnia 28 lutego 1999 r. nie narusza zasady równego traktowania wyrażonej w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

25 Zdaniem Sądu, oba przedmiotowe postępowania, a mianowicie rewizja dotycząca przywozu pochodzącego z Japonii i pierwotne dochodzenie w sprawie przywozu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii, podlegają odrębnym przepisom rozporządzenia podstawowego, które doprowadziły do różnych wniosków w zakresie poboru ceł antydumpingowych (pkt 53). Sąd uważa, że jeśli jedno postępowanie zostaje zakończone bez ustanawiania środków antydumpingowych na etapie pierwotnego dochodzenia, uregulowanego w art. 5 wspomnianego rozporządzenia, nie nakłada się żadnego cła ostatecznego, a cła tymczasowe nie podlegają ostatecznie pobraniu (pkt 54). Natomiast art. 11 ust. 2 tego samego rozporządzenia przewiduje odnośnie do rewizji, że środek antydumpingowy wygasa pięć lat po jego nałożeniu i że w przypadku rewizji wygaśnięcia takiego środka, pozostaje on w mocy do czasu zakończenia tej rewizji (pkt 56).

26 W pkt 57 i 58 zaskarżonego wyroku Sąd orzekł, co następuje:

„57 W związku z tym, nawet jeśli dochodzenia były prowadzone jednocześnie w związku z podobnymi towarami pochodzącymi z różnych krajów odnośnie do tego samego okresu dochodzenia, a także jeśli wyciągnięto te same wnioski odnośnie do dumpingu, szkody i interesu Wspólnoty, różnica w traktowaniu, która zaistniała między przywozem pochodzącym z Japonii a przywozem pochodzącym ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii w zakresie poboru ceł antydumpingowych, znajduje podstawę prawną w rozporządzeniu podstawowym i w konsekwencji nie można uznać, że stanowi ona naruszenie zasady

równego traktowania (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 11 lipca 1990 r. w sprawie C-323/88 Sermes, Rec. str. I-3027, pkt 45–48).

58 Ponadto Rada nie jest zobowiązana na podstawie art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego do odstąpienia od stosowania art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia. Pierwszy ze wspomnianych przepisów dotyczy jedynie nakładania cła antydumpingowego. Zaś w niniejszej sprawie cła dumpingowe, do których opłacania skarżąca była zobowiązana w okresie od dnia 4 grudnia 1997 r. do dnia 28 lutego 1999 r., zostały nałożone rozporządzeniem nr 3482/92 i pobierane były wciąż na podstawie przepisu szczególnego art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. A zatem, niezależnie od wszczęcia pierwotnego dochodzenia w stosunku do przywozu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii, skarżąca wciąż była zobowiązana do opłacania ceł antydumpingowych na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego”.

27 Ponadto Sąd odrzucił argumentację Chemi-Con, iż niniejszy stan faktyczny jest porównywalny ze stanem faktycznym służącym za podstawę do wydania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2553/93 z dnia 13 września 1993 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2089/84 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łożysk kulkowych pochodzących z Japonii i Singapuru (Dz.U. L 235, str. 3), na podstawie którego nadano moc wsteczną wygaśnięciu ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego przed wydaniem tego rozporządzenia od dnia wszczęcia rewizji. Sąd stwierdził, że okoliczności stanowiące podstawę wydania tego rozporządzenia różniły się pod wieloma względami od tych, które leżą u podstaw spornego rozporządzenia (pkt 59 zaskarżonego wyroku).

28 W odniesieniu do drugiego zarzutu podniesionego przez Chemi-Con, opartego na niewystarczającym uzasadnieniu spornego rozporządzenia, Sąd przywołał utrwalone orzecznictwo Trybunału dotyczące uzasadnienia wymaganego na podstawie art. 253 WE, a w szczególności odnoszące się do aktów powszechnie obowiązujących (pkt 65 i 66 zaskarżonego wyroku). Stwierdził on, że uzasadnienie wspomnianego rozporządzenia, pod względem swej zawartości i okoliczności jego wydania, jest wystarczające (pkt 67 i 68 wyroku).

Żądania stron

29 Chemi-Con wnosi do Trybunału o:

- uchylene zaskarżonego wyroku;

- obciążenie Rady kosztami postępowania w obu instancjach oraz

- tytułem roszczenia głównego, stwierdzenie nieważności art. 3 akapit drugi spornego rozporządzenia w zakresie, w którym nie nadaje on temu rozporządzeniu mocy wstecznej od dnia 4 grudnia 1997 r. lub, ewentualnie, przekazanie sprawy do Sądu Pierwszej Instancji w celu orzeczenia w przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności wspomnianego przepisu.

30 Rada i Komisja wnoszą o oddalenie odwołania i obciążenie Chemi-Con kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

31 Na poparcie odwołania Chemi-Con podnosi trzy zarzuty, w których kwestionuje oddalenie przez Sąd jej pierwszego zarzutu podniesionego przed tym Sądem. Pierwszy zarzut odwołania oparty jest na naruszeniu prawa przez Sąd w zakresie,

w którym w pkt 48 zaskarżonego wyroku niesłusznie zmienił kwalifikację podniesionego przez Chemi-Con zarzutu, który opierał się na naruszeniu przez Radę zasady niedyskryminacji wyrażonej w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, a nie na naruszeniu ogólnej zasady równego traktowania. Drugi zarzut oparty jest na popełnieniu przez Sąd w pkt 58 wspomnianego wyroku naruszenia prawa w zakresie wykładni wspomnianego przepisu rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do trzeciego zarzutu, oparty jest on na naruszeniu prawa przez Sąd w pkt 57 tego samego wyroku przy stosowaniu zasady równego traktowania. Stosowanie tej zasady odbywało się ponadto na podstawie niewystarczającego lub niejednoznacznego uzasadnienia.

- 32 Jak słusznie podniosły Rada i Komisja, powyższe trzy zarzuty odwołania poruszają zasadniczo to samo zagadnienie odnośnie do istoty sprawy, dotyczące wykładni i stosowania zasady równego traktowania lub niedyskryminacji wyrażonej w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Chodzi zasadniczo o to, czy jeśli przywóz na terytorium Wspólnoty podobnych towarów pochodzących z kilku źródeł stanowi przedmiot odrębnych postępowań antydumpingowych, które znajdują się na różnych etapach podlegających odrębnym przepisom wspomnianego rozporządzenia, to zasada ta mimo to wymaga, by we wszystkich tych przypadkach przywóz ten podlegał identycznemu traktowaniu w zakresie poboru cła antydumpingowego w ten sposób, że takie cło nie mogłoby być pobrane od przywozu pochodzącego z określonych źródeł, jeśli nie zostało pobrane od podobnego przywozu pochodzącego z innych źródeł.

W przedmiocie pierwszego zarzutu

- 33 W odniesieniu do pierwszego zarzutu odwołania należy stwierdzić, jak to również podniósł rzecznik generalny w pkt 36–38 opinii, że nie jest istotne, czy zasada wyrażona w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego została określona jako „zasada równego traktowania”, czy jako „zasada niedyskryminacji”. Chodzi tutaj bowiem o dwa określenia tej samej zasady ogólnej prawa wspólnotowego, która

z jednej strony zabrania odmiennego traktowania sytuacji podobnych, z drugiej zaś traktowania w ten sam sposób sytuacji różnych, chyba że zaistniały obiektywne przesłanki uzasadniające takie traktowanie (zob. w szczególności wyrok z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie C-442/00 Rodríguez Caballero, Rec. str. I-11915, pkt 32 i powoływane tam orzecznictwo). Z pkt 50, 51 i 57 zaskarżonego wyroku jasno wynika, że Sąd zbadał traktowanie przywozu DAKE pochodzącego z Japonii, Stanów Zjednoczonych i Tajlandii pod kątem tej zasady, w myśl tego, jak została ona między innymi wyrażona w powyżej wspomnianym art. 9 ust. 5. W tych okolicznościach Chemi-Con nie może zarzucić Sądowi błędnego zrozumienia w pkt 48 wspomnianego wyroku zasady, której naruszenie przed nim podniosła.

- 34 Z powyższego wynika, że pierwszy zarzut odwołania oparty na błędnej kwalifikacji zarzutu podniesionego przed Sądem przez Chemi-Con pozbawiony jest zasadności i podlega oddaleniu.

W przedmiocie drugiego zarzutu

W przedmiocie pierwszej części drugiego zarzutu

- 35 W pierwszej części drugiego zarzutu Chemi-Con kwestionuje twierdzenie zawarte w pkt 58 zaskarżonego wyroku, iż art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczy jedynie nałożenia cła antydumpingowego. Z tego twierdzenia wywodzi ona, że Sąd wykluczył, iż zakaz dyskryminacji zapisany w tym przepisie może obowiązywać w sytuacjach, w których cło antydumpingowe pobiera się wciąż na podstawie art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia.

36 Zdaniem Chemi-Con, art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego powinien obowiązywać w stosunku do wszystkich sytuacji stanowiących podstawę poboru cła antydumpingowego. W niniejszym przypadku przepis ten sprzeciwia się temu, by na podstawie art. 11 ust. 2 tego samego rozporządzenia importerzy pochodzących z Japonii DAKE zobowiązani byli do opłacania cła antydumpingowego do czasu zakończenia rewizji wygaśnięcia środków antydumpingowych, podczas gdy od przywozu podobnych towarów pochodzących ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii, stanowiących przedmiot pierwotnego dochodzenia prowadzonego w tym samym czasie i które doprowadziło do tych samych ustaleń, co wspomniana rewizja, nie zostało pobrane jakiegokolwiek cła ostateczne tego typu. Dlatego też Chemi-Con stwierdza, że moc wsteczna powinna zostać nadana spornemu rozporządzeniu od dnia 4 grudnia 1997 r., czyli pierwszego dnia, od którego była ona zobowiązana do opłacania cła antydumpingowego na podstawie art. 11 ust. 2. Do dnia 3 grudnia 1997 r., tj. daty wspomnianej w motywie 136 spornego rozporządzenia, była ona bowiem zobowiązana do opłacania takiego cła na podstawie rozporządzenia nr 3482/92.

37 Rada i Komisja podnoszą, że Sąd, przyznając, że art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczy wyłącznie nałożenia cła antydumpingowego, nie naruszył prawa przy dokonywaniu wykładni tego przepisu. Podkreślają one, że w przeciwieństwie do art. 9 pkt 9.2 kodeksu antydumpingowego z 1994 r., na który powołuje się Chemi-Con, brzmienie wspomnianego art. 9 ust. 5 odnosi się wyraźnie do nałożenia cła antydumpingowego, a nie do poboru takiego cła.

38 Zdaniem Rady, w zakresie, w którym art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego zabrania dyskryminacyjnego traktowania w odniesieniu do nakładania cel antydumpingowych, zawiera on normę bezwzględną, która wykracza poza zobowiązania wynikające dla Wspólnoty z kodeksu antydumpingowego z 1994 r. Artykuł 9 pkt 9.2 tego kodeksu wymaga jedynie, by od chwili nałożenia cła antydumpingowego jego poboru dokonywano w sposób niedyskryminacyjny. Na poparcie tej wykładni Rada wskazuje raport grupy specjalnej stworzonej w ramach Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z dnia 4 lipca 1997 r., zatytułowany „Nakładanie cła

antydumpingowego WE na przywóz włókien bawełnianych z Brazylii”, który został wydany w związku z art. 8 pkt 8.2 Porozumienia z 1979 r. dotyczącego stosowania art. VI GATT (kodeksu antydumpingowego GATT, Dz.U. 1980, L 71, str. 90), będącym odpowiednikiem art. 9 pkt 9.2 kodeksu antydumpingowego z 1994 r. Rada stwierdza jednak, że fakt, iż wspomniany art. 9 ust. 5 dotyczy wyłącznie nakładania cła antydumpingowego, nie oznacza, że sam pobór tego cła nie podlega zakazowi dyskryminacji.

39 Mimo iż Chemi-Con, jak również Rada i Komisja poświęcają znaczną część swych wywodów rozróżnieniu między nałożeniem a poborem cła antydumpingowego, to należy stwierdzić, co zauważył również rzecznik generalny w pkt 65 opinii, że różnice pomiędzy nimi w tym względzie są raczej pozorne niż rzeczywiste. Żadna ze stron postępowania nie zaprzeczyła bowiem, że art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stosuje się również do takiej procedury rewizji, jak omawiana w niniejszej sprawie, w ramach której pobór cła antydumpingowego od określonego przywozu jest kontynuowany po wygaśnięciu cła ostatecznego nałożonego pierwotną decyzją o nałożeniu cła.

40 Z zaskarżonego wyroku, a w szczególności z pkt 50, 51 i 57, wynika, że traktowanie przywozu pochodzących z różnych państw DAKE w okresie od 4 grudnia 1997 r. do 28 lutego 1999 r. zostało poddane badaniu w świetle zasady wyrażonej w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W konsekwencji, ze wspomnianego pkt 58, a w szczególności z zastosowania przysłówka „jedynie” w drugim zdaniu tego punktu nie można wnioskować, że Sąd uznał tym samym, iż pobór cła antydumpingowego mógł nastąpić w sposób dyskryminacyjny, oraz że stwierdził, iż przepis ten nie obowiązuje w stosunku do stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Zarzut podniesiony przez Chemi-Con jest zatem bezzasadny i podlega oddaleniu.

W przedmiocie drugiej części drugiego zarzutu

- 41 W drugiej części swego drugiego zarzutu Chemi-Con powołuje się również na to, że w pkt 58 zaskarżonego wyroku Sąd stwierdził, że Rada dysponuje zakresem swobodnej oceny pozwalającym jej na odstąpienie od stosowania art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w postępowaniu uregulowanym w art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia.
- 42 Orzekając, że Rada nie jest zobowiązana do odstąpienia od stosowania art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz że artykuł ten stanowi przepis szczególnie w stosunku do art. 9 ust. 5 tego rozporządzenia, Sąd w żadnym przypadku nie stwierdził jednakże, że Rada może w sposób dyskrejonalny podjąć decyzję o niestosowaniu tego przepisu do rewizji. Tak jak wskazały Rada i Komisja, stosowanie wspomnianego art. 9 ust. 5 do takich stanów faktycznych jak te w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości w odczuciu Sądu, a podniesiony przez Chemi-Con zarzut pozbawiony jest zasadności i podlega oddaleniu.
- 43 Ponadto, przy założeniu, że zarzut ten należało rozumieć jako krytykę faktu, że, zdaniem Sądu, art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie sprzeciwia się stosowaniu w niniejszej sprawie art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia, należałoby stwierdzić, że zarzut ten pokrywa się z argumentacją podniesioną w ramach trzeciego zarzutu, który został oparty na naruszeniu prawa przez Sąd przy stosowaniu zasady równego traktowania. Przy takim założeniu Sąd nie potrzebowałby w każdym razie pogłębiać analizy tego zarzutu w stosunku do zarzutu opartego na naruszeniu prawa przy dokonywaniu wykładni wspomnianego art. 9 ust. 5.
- 44 Uwzględniając powyższe rozważania, należy oddalić drugi zarzut odwołania oparty na naruszeniu przez Sąd prawa przy dokonywaniu wykładni art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

W przedmiocie trzeciego zarzutu

45 W pierwszej części swego trzeciego zarzutu Chemi-Con zauważa, że uzasadnienie zawarte w pkt 57 zaskarżonego wyroku nie pozwala na zrozumienie powodów, dla których Sąd stwierdził, że różnica w traktowaniu przywozu z Japonii i przywozu ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii nie stanowi naruszenia zasady równego traktowania. Jej zdaniem, z uzasadnienia tego wyroku nie wynika wystarczająco jasno, czy Sąd stwierdził, że sytuacja przywozu z Japonii nie jest porównywalna z sytuacją przywozu ze Stanów Zjednoczonych lub Tajlandii, czy też stwierdził raczej, że sytuacje te były porównywalne, ale różnica w traktowaniu była uzasadniona występowaniem „obiektywnych różnic o pewnym znaczeniu”. Chemi-Con przypomina, że to ostatnie kryterium zostało użyte przez Sąd w pkt 52 zaskarżonego wyroku.

46 W tym względzie wystarczy stwierdzić, jak to uznała sama Chemi-Con w swym odwołaniu, że z pkt 57 zaskarżonego wyroku pośrednio wynika, że, zdaniem Sądu, przywóz pochodzący z trzech powyżej wymienionych państw przedstawia porównywalny stan faktyczny, ale odmienne traktowanie jest uzasadnione. Nawet jeśli Sąd nie wskazał bowiem wyraźnie, że chodzi tutaj o sytuacje porównywalne, wymienił on liczne okoliczności wspólne dla tych sytuacji, jak podobieństwo importowanych towarów, fakt, że przedmiotowe przywozy stanowiły przedmiot dochodzeń prowadzonych w tym samym czasie i dotyczących tego samego okresu, jak również okoliczność, że dochodzenia te doprowadziły do podobnych wniosków odnośnie do występowania dumpingu, szkody i interesu Wspólnoty. Dopiero po wskazaniu tych wspólnych elementów Sąd ustalił przesłankę pozwalającą na uzasadnienie faktu, że sytuacje te stanowiły przedmiot odmiennego traktowania. Uzasadnienie zawarte we wspomnianym pkt 57 nie jest zatem ani niejednoznaczne, ani niewystarczające.

- 47 W drugiej części swego trzeciego zarzutu Chemi-Con podnosi, że sam fakt, iż pierwotne dochodzenie w sprawie przywozu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii regulowane było odrębnym przepisem rozporządzenia podstawowego niż przepis odnoszący się do rewizji wygaśnięcia środków, nie stanowi „obiektywnej różnicy o pewnym znaczeniu”, usprawiedliwiającej kwestionowaną różnicę w traktowaniu. W szczególności zarzuca ona Sądowi, że oparł się na powoływanym powyżej wyroku w sprawie Sermes, podczas gdy różnica w podstawie prawnej uwzględniona w tym wyroku była dużo bardziej istotna niż różnica istniejąca pomiędzy dwoma przepisami tego samego rozporządzenia Rady. W tym względzie Chemi-Con przypomina, że w sprawie stanowiącej podstawę tego wyroku różnica w traktowaniu miała podstawę prawną w przepisie pierwotnego prawa wspólnotowego. W niniejszej sprawie podstawę prawną różnicy w traktowaniu można znaleźć jedynie w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, który nie może być postrzegany jako norma hierarchicznie wyższa od art. 9 ust. 5 tego rozporządzenia.
- 48 Na wstępie należy stwierdzić, że argumentacja Chemi-Con opiera się na zbyt powierzchownym zrozumieniu zaskarżonego wyroku. Prawdą jest, że w pkt 57 i 58 Sąd ograniczył się zasadniczo do wskazania, że różnica w traktowaniu na szkodę przywozu pochodzącego z Japonii ma podstawę prawną w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, który jest normą szczególną przewidującą pobór cła antydumpingowego do czasu zakończenia rewizji wygaśnięcia środków. Jednakże należy także wziąć pod uwagę pkt 54–56 tego wyroku, w których Sąd opisuje podstawowe cechy pierwotnego dochodzenia i rewizji wygaśnięcia środków, które stanowią dwa postępowania antydumpingowe podlegające różnym zasadom przewidzianym w tym rozporządzeniu. Opisując podstawowe cechy, Sąd odniósł się zatem nie tylko do faktu, że oba postępowania są uregulowane w odrębnych przepisach, ale bardziej generalnie, do przyczyn, dla których ustawodawca wspólnotowy przewidział w tym rozporządzeniu szczególne zasady stosowane do każdego z tych postępowania.

49 Wynika z tego zatem, że odesłanie przez Sąd do art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, jako podstawy prawnej różnicy w traktowaniu istniejącej między przywozem stanowiącym przedmiot rewizji a przywozem stanowiącym podstawę wszczęcia pierwotnego dochodzenia, nie może być rozumiane jako odnoszące się do wyłącznie formalnego aspektu istnienia tego przepisu szczególnego. Odesłanie to bowiem musi sugerować, iż z faktu, że wspomniane uregulowanie przewiduje wyraźnie, że wygasający środek antydumpingowy pozostaje w mocy do czasu zakończenia rewizji, jeśli ma ona miejsce, można wnosić, że rewizja w sposób obiektywny zasadniczo różni się od pierwotnego dochodzenia, które jest uregulowane w innych przepisach tego samego rozporządzenia.

50 Obiektywna różnica istniejąca pomiędzy tymi dwoma postępowaniami polega na tym, że względem podlegającego rewizji przywozu już wcześniej nałożono ostateczne środki antydumpingowe i przedłożono w zasadzie dowody wystarczające do ustalenia, że usunięcie tych środków prawdopodobnie doprowadzi do kontynuacji lub powrotu dumpingu i szkody. Natomiast jeśli przywóz podlega pierwotnemu dochodzeniu, celem jest właśnie ustalenie występowania, stopnia i skutków domniemanego dumpingu, nawet jeśli wszczęcie takiego dochodzenia zakłada istnienie dowodów wystarczających w celu uzasadnienia zastosowania takiego postępowania. Należy zatem stwierdzić, że wykraczając poza aspekt formalny poruszony przez Sąd w pkt 57 zaskarżonego wyroku, różnica w traktowaniu, stwierdzona w niniejszym przypadku, była uzasadniona z materialnego punktu widzenia, ponieważ w odniesieniu do właściwych przepisów rozporządzenia podstawowego przywóz, wobec którego Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe z tytułu jego pochodzenia, nie znajduje się w sytuacji identycznej jak podobny przywóz pochodzący z innych źródeł, który stanowił jedynie przedmiot pierwotnego dochodzenia.

51 W konsekwencji Sąd słusznie orzekł, że różnica w traktowaniu, która istnieje między przywozem pochodzącym z Japonii a przywozem pochodzącym ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii nie stanowi naruszenia zasady równego traktowania.

- 52 Ponadto Sąd również słusznie orzekł w pkt 58 zaskarżonego wyroku, że zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Rada nie jest zobowiązana do odstąpienia od stosowania art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia. Zgodnie z zasadą wyrażoną w tym pierwszym przepisie nie jest bowiem wymagane, by Rada, jeśli podejmie decyzję o zakończeniu rewizji z uzasadnieniem, że na przywóz znajdujący się w porównywalnej sytuacji do przywozu podlegającego rewizji, ale pochodzący z innych źródeł i co do którego przeprowadzono pierwotne dochodzenie, nie zostało nałożone ostateczne cło antydumpingowe, musiała zapewnić przywrócenie całkowicie równego traktowania w ramach poboru cła od przywozów znajdujących się w owych różnych sytuacjach.
- 53 W niniejszej sprawie Rada stwierdziła, że decyzji w sprawie zakończenia rewizji dotyczącej przywozu pochodzących z Japonii DAKE należy nadać moc wsteczną od dnia 28 lutego 1999 r., kiedy to ustalono, że nie zostaną nałożone ostateczne środki antydumpingowe na przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych i Tajlandii. Uwzględniając obiektywne przyczyny pozwalające na szczególne traktowanie przywozu podlegającego rewizji, należy stwierdzić, że Rada nie przekroczyła granic zakresu swobodnej oceny, którym dysponowała w tym przedmiocie.
- 54 Mając na uwadze te rozważania, należy oddalić trzeci zarzut odwołania oparty na naruszeniu przez Sąd prawa przy stosowaniu zasady równego traktowania.
- 55 Ponieważ żaden z zarzutów podniesionych przez Chemi-Con nie jest zasadny, odwołanie należy oddalić.

W przedmiocie kosztów

56 Zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu, stosowanego na mocy art. 118 regulaminu do postępowania odwoławczego, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Rada wniosła o obciążenie Chemi-Con kosztami postępowania i Chemi-Con przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami własnymi, jak również kosztami poniesionymi przez Radę w niniejszej instancji. Zgodnie z art. 69 § 4 regulaminu Komisja ponosi koszty własne.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.**

- 2) Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH ponosi koszty własne i koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w niniejszej instancji.**

- 3) Komisja Wspólnot Europejskich ponosi własne koszty.**

Podpisy